

Den Europæiske Unions Tidende

C 137

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

19. april 2021

Indhold

III Forberedende retsakter

RÅDET

2021/C 137/01	Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 7/2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014 Vedtaget af Rådet den 16. marts 2021	1
2021/C 137/02	Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 7/2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014	15

DA

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING(EU) nr. 7/2021**med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014****Vedtaget af Rådet den 16. marts 2021**

(2021/C 137/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33 og 325,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen og medlemsstaterne bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Unionen bør støtte aktiviteter på disse områder.
- (2) Støtte, der tidligere er givet til sådanne aktiviteter gennem Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 804/2004/EF ⁽³⁾ (Hercule-programmet), som blev ændret og forlænget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 878/2007/EF ⁽⁴⁾ (Hercule II-programmet), som blev ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 250/2014 ⁽⁵⁾ (Hercule III-programmet), har gjort det muligt at styrke Unionens og medlemsstaternes aktiviteter til bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 10.1.2019, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 16.3.2021. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 804/2004/EF af 21. april 2004 om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule-programmet) (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 9).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 878/2007/EF af 23. juli 2007 om ændring og forlængelse af afgørelse nr. 804/2004/EF om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (Hercule II-programmet) (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 18).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 250/2014 af 26. februar 2014 om oprettelse af et program til fremme af aktiviteter til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (Hercule III-programmet) og om ophævelse af afgørelse nr. 804/2004/EF (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 6).

- (3) EU-lovgivning, der fastsætter reglerne for Den Europæiske Garantifond for Landbruget, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring, Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede samt i forbindelse med førtiltrædelsesbistanden vedrørende programmeringsperioden 2014-2020 og herefter fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne, kandidatlande og potentielle kandidatlande til at indberette uregelmæssigheder og svig, der skader Unionens finansielle interesser. Systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS) er et sikkert elektronisk kommunikationsværktøj, som letter medlemsstaters samt kandidatlandes og potentielle kandidatlandes opfyldelse af forpligtelsen til at indberette konstaterede uregelmæssigheder, og som også understøtter håndteringen og analysen af uregelmæssigheder.
- (4) Selv om vigtigheden af det arbejde, som Kommissionen udfører som led i forebyggelse af svig, ikke kan bestrides, bør vigtigheden af bl.a. gennemførelsen af informationssystemet til bekæmpelse af svig (AFIS) samt strategier til bekæmpelse af svig på nationalt plan også fuldt ud anerkendes.
- (5) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 515/97 ⁽⁶⁾ og Rådets afgørelse 2009/917/RIA ⁽⁷⁾ skal Unionen støtte gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne.
- (6) Denne støtte ydes til en række operationelle aktiviteter. Disse omfatter AFIS, en informationsteknologiplatform bestående af en række applikationer under et fælles informationssystem, som administreres af Kommissionen. IMS drives også under AFIS-plattformen. Det fælles informationssystem kræver stabil og forudsigelig finansiering over årene med henblik på at sikre dets holdbarhed.
- (7) AFIS-plattformen omfatter flere informationssystemer, herunder toldinformationssystemet. Toldinformationssystemet er et automatiseret informationssystem, som har til formål at bistå medlemsstaterne med forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af operationer, der er i strid med told- eller landbrugslovgivningen, ved gennem en hurtigere udbredelse af oplysninger at øge effektiviteten af samarbejde og af kontrolprocedurerne hos de toldmyndigheder, hvis ansvarsområde omfatter sådanne operationer. Toldinformationssystemets fælles infrastruktur omfatter både administrativt samarbejde og politimæssigt samarbejde baseret på Unionens tidligere tredje søjle om retlige og indre anliggender. Den politimæssige samarbejdsdimension af toldinformationssystemet kan ikke teknisk set adskilles fra dets administrative dimension, da begge drives under et fælles IT-system. I betragtning af at toldinformationssystemet selv kun er et af flere informationssystemer under AFIS-plattformen, og at antallet af politimæssige samarbejdssituationer er mindre end antallet af administrative samarbejdssituationer i toldinformationssystemet, anses den politimæssige samarbejdsdimension af AFIS-plattformen for at være accessorisk til dens administrative dimension.
- (8) Med henblik på at øge synergierne og den budgetmæssige fleksibilitet og forenkle forvaltningen bør EU-støtten på områderne beskyttelse af Unionens finansielle interesser, indberetning af uregelmæssigheder og gensidig administrativ bistand og samarbejde i told- og landbrugsanliggender bringes sammen og strømlines under et samlet program, EU-programmet for bekæmpelse af svig (»programmet«). Programmet bør oprettes for en periode på syv år, så dets varighed tilpasses varigheden af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027, der er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2009/917/RIA af 30. november 2009 om brug af informationsteknologi på toldområdet (EUT L 323 af 10.12.2009, s. 20).

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

- (9) Programmet bør derfor bestå af en komponent svarende til Hercule III-programmerne, en anden komponent, som sikrer finansieringen af IMS, og en tredje komponent, der finansierer de aktiviteter, som er henlagt til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 515/97, herunder AFIS-plattformen.
- (10) Programmet bør lette samarbejdet mellem medlemsstaternes relevante myndigheder og mellem medlemsstaterne, Kommissionen og andre relevante EU-organer, herunder Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), hvis det er relevant, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽⁹⁾, med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser samt korrekt anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne uden at indvirke på medlemsstaternes ansvar og med henblik på at sikre en mere effektiv anvendelse af ressourcerne end det er muligt på nationalt plan. Det er nødvendigt og berettiget med tiltag på EU-plan, da det bistår medlemsstaterne i at beskytte Unionens finansielle interesser i fællesskab og tilskynder til at anvende fælles EU-strukturer med henblik på at øge samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder og samtidig støtter indberetningen af data om uregelmæssigheder og tilfælde af svig.
- (11) Støtte til beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør desuden omfatte alle aspekter af EU-budgettet på både indtægts- og udgiftssiden. Inden for disse rammer bør der tages behørigt hensyn til, at programmet er det eneste EU-program, der beskytter EU-budgettets udgiftsside.
- (12) Ved denne forordning fastlægges der en finansieringsramme for programmet, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽¹⁰⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹¹⁾ (»finansforordningen«) finder anvendelse på dette program. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder regler for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af EU-budgettet.
- (14) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra deres evne til at nå tiltagens specifikke mål og levere resultater, idet der tages hensyn til navnlig kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. I den forbindelse bør overvejes anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger samt finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne, som omhandlet i finansforordningens artikel 125, stk. 1.
- (15) Denne forordning bør indeholde en vejledende liste over de tiltag, som skal finansieres, så der sikres kontinuitet i finansieringen af alle de tiltag, som er henlagt til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 515/97, herunder AFIS-plattformen.
- (16) Tiltag bør være støtteberettigede på grundlag af deres evne til at nå programmets specifikke mål. Programmets specifikke mål bør omfatte ydelse af særlig teknisk bistand til medlemsstaternes kompetente myndigheder såsom gennem tilvejebringelse af særlig viden, specialudstyr og teknisk avanceret udstyr og effektive IT-redskaber; gennem

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

sikring af den nødvendige støtte til og fremme af undersøgelser, navnlig ved oprettelse af fælles efterforskningshold og gennemførelse af grænseoverskridende operationer; eller ved fremme af personaleudveksling til specifikke projekter. Desuden bør støtteberettigede tiltag også omfatte tilrettelæggelse af målrettet specialuddannelse og risikoanalyseworkshopper samt, hvor det er relevant, konferencer og studier.

- (17) Indkøb af udstyr gennem EU-instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr, der fastsættes ved en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning, vil have en positiv virkning på bekæmpelsen af svig, der skader Unionens finansielle interesser. I henhold til nævnte instrument vil der være en forpligtelse til at undgå eventuelle overlap i EU-støtten. Programmets bør på tilsvarende vis sikre, at eventuelle overlap i EU-støtte undgås, og bør i princippet målrettes mod køb af typer af udstyr, som ikke falder ind under anvendelsesområdet for EU-instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr, eller udstyr, hvor støttemodtagerne er andre myndigheder end dem, som indgår i målgruppen for EU-instrumentet for finansiel støtte til toldkontroludstyr. Det bør desuden sikres, at det finansierede udstyr er egnet til at bidrage til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.
- (18) Programmet bør være åbent for deltagelse af medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Det bør også være åbent for deltagelse af tiltrædende lande, kandidatlande, potentielle kandidatlande og lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller i lignende aftaler. Programmet bør også være åbent for andre tredjelande, forudsat at de indgår en specifik aftale om de særlige betingelser for deres deltagelse i EU-programmer.
- (19) Under hensyntagen til tidligere evalueringer af Herculeprogrammerne og for at styrke programmet bør deltagelse af enheder, der er etableret i et tredjeland, der ikke er associeret med programmet, undtagelsesvis være mulig.
- (20) Navnlig bør enheder, der er etableret i tredjelande, som har en gældende associeringsaftale med Unionen, tilskyndes til at deltage med henblik på at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser gennem samarbejde vedrørende told og gennem udveksling af bedste praksis, navnlig med hensyn til metoder til bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, og med hensyn til håndtering af udfordringer i forbindelse med nye teknologiske udviklinger.
- (21) Programmet bør gennemføres under hensyntagen til de henstillinger og foranstaltninger, der er opført i Kommissionens meddelelse af 6. juni 2013 med titlen »Intensivering af kampen mod cigaretsmugling og andre former for ulovlig handel med tobaksvarer — En samlet EU-strategi«, samt statusrapporten af 12. maj 2017 om gennemførelsen af nævnte meddelelse.
- (22) Unionen ratificerede protokollen om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning (»protokollen«) i 2016. Protokollen bidrager til at beskytte Unionens finansielle interesser, for så vidt som den vedrører bekæmpelse af grænseoverskridende ulovlig handel med tobaksvarer, hvilket medfører indtægtstab. Programmet bør støtte sekretariatet for Verdenssundhedsorganisationens rammekonvention om tobakskontrol for så vidt angår de af dets opgaver, der er relateret til protokollen. Det bør tillige støtte andre aktiviteter, der organiseres af sekretariatet i forbindelse med bekæmpelsen af ulovlig handel med tobaksvarer.

- (23) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹³⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹³⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁴⁾ og (EU) 2017/1939 skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. EPPO er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁵⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.
- (24) Tredjelande, der er medlemmer af EØS, kan deltage i EU-programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁶⁾, som fastsætter, at programmerne gennemføres på grundlag af en afgørelse vedtaget i henhold til nævnte aftale. Tredjelande kan også deltage på grundlag af andre retlige instrumenter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning med et krav om, at tredjelande skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.
- (25) I henhold til Rådets afgørelse 2013/755/EU ⁽¹⁷⁾ kan personer og enheder, som er hjemmehørende i oversøiske lande og territorier, modtage finansiering under overholdelse af de regler og mål der gælder for programmet og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, med hvilken det pågældende oversøiske land eller territorium er forbundet.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af programmet bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Kommissionen bør vedtage arbejdsprogrammer, der bl.a. opstiller prioriteterne og evalueringskriterierne for tilskud til tiltag.
- (27) Denne forordning bør fastsætte den højest mulige samfinansieringssats for tilskud.
- (28) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁸⁾ bør dette program evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer, som grundlag for evaluering af programmets virkninger i praksis. Evalueringen bør foretages rettidigt, uafhængigt og objektivt.
- (29) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af listen over indikatorer til måling af, hvorvidt de generelle og specifikke mål er nået, hvis det anses for nødvendigt, samt supplerende af denne forordning med bestemmelser om fastsættelse af en overvågnings- og evalueringsramme. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽¹⁶⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽¹⁷⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union («associeringsafgørelse») (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (30) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de berørte områders grænseoverskridende karakter, men kan på grund af den europæiske merværdi bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (31) Artikel 42a, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 515/97 udgør retsgrundlaget for finansiering af AFIS. Nærværende forordning bør erstatte nævnte retsgrundlag med et nyt. Artikel 42a, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 515/97 bør derfor udgå.
- (32) Forordning (EU) nr. 250/2014 om oprettelse af Hercule III-programmet dækkede perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020. Nærværende forordning bør indeholde bestemmelser om en opfølgning til Hercule III-programmet begyndende fra den 1. januar 2021. Forordning (EU) nr. 250/2014 bør derfor ophæves.
- (33) Idet betydningen af at imødegå klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen, som blev vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, og til De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling afspejles, har programmet til hensigt at bidrage til at integrere klimainsatsen og føre til realisering af et overordnet mål om, at 30 % af EU-budgettet går til støtte til klimamål.
- (34) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, kan der ydes et tilskud til en allerede påbegyndt foranstaltning, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Dog er omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, ikke støtteberettigede, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. For at undgå en afbrydelse af EU-støtten, som vil kunne være til skade for Unionens interesser, bør det i finansieringsafgørelsen for en begrænset periode i begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og kun i behørigt begrundede tilfælde være muligt at fastsætte, at aktiviteter og omkostninger er støtteberettigede fra begyndelsen af regnskabsåret 2021, selv om de blev gennemført, og omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.
- (35) For at sikre kontinuiteten i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og muliggøre gennemførelsen af programmet fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes EU-programmet for bekæmpelse af svig (»programmet») for varigheden af den flerårige finansielle ramme 2021-2027.

Den fastsætter programmets mål, budgettet for perioden 2021-2027, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelse af sådan finansiering.

*Artikel 2***Programmets mål**

1. Programmets generelle mål er at:
 - a) beskytte Unionens finansielle interesser
 - b) understøtte gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne.
2. Programmets specifikke mål er at:
 - a) forebygge og bekæmpe svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser
 - b) støtte indberetning af uregelmæssigheder, herunder svig, i forbindelse med EU-budgetmidler under delt forvaltning og vedrørende førtiltrædelsesbistand
 - c) tilvejebringe værktøjer til udveksling af oplysninger og støtte til operationelle aktiviteter inden for gensidig administrativ bistand i told- og landbrugsanliggender.

*Artikel 3***Budget**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 er 181,207 mio. EUR i løbende priser.
2. Den vejledende tildeling af det beløb, der er omhandlet i stk. 1, er som følger:
 - a) 114,207 mio. EUR til det mål, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a)
 - b) 7 mio. EUR til det mål, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b)
 - c) 60 mio. EUR til det mål, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra c).
3. Op til 2 % af det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med programmets gennemførelse, såsom forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, herunder institutionelle informationsteknologisystemer. Desuden tager den vejledende tildeling i stk. 2, litra a), behørigt hensyn til det forhold, at programmet er det eneste EU-program, der vedrører udgiftssiden af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.

*Artikel 4***Tredjelande, der er associeret med programmet**

Programmet er åbent for deltagelse af følgende tredjelande:

- a) medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, som er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
- b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande
- c) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de særlige betingelser, der er fastsat i aftaler mellem Unionen og disse lande
- d) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en konkret aftale om det pågældende tredjelandes deltagelse i EU-programmer, forudsat at aftalen:
 - i) sikrer en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmet

- ii) fastsætter betingelserne for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer, og deres administrationsomkostninger
- iii) ikke tildeler tredjelandet nogen beslutningskompetence med hensyn til EU-programmet
- iv) garanterer Unionen ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og til at beskytte sine finansielle interesser.

De bidrag, der er omhandlet i stk. 1, litra d), nr. ii), udgør formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5.

Artikel 5

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller ved indirekte forvaltning med et organ, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c).
2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, navnlig tilskud og udbud, samt godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter som fastsat i finansforordningens artikel 238.
3. Programmet kan yde finansiering til tiltag, der gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 515/97, navnlig til dækning af de typer omkostninger, der er omhandlet i den vejledende liste i bilag I til nærværende forordning.
4. Hvor det støttede tiltag indebærer køb af udstyr, etablerer Kommissionen, hvis det er relevant, en koordineringsmekanisme til at sikre effektiviteten af og interoperabiliteten mellem alt udstyr, der er indkøbt med støtte fra EU-programmer.

Artikel 6

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Hvor et tredjeland deltager i programmet i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til en international aftale, eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, skal sådanne rettigheder omfatte retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

KAPITEL II

Tilskud

Artikel 7

Tilskud

Tilskud under programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.

Artikel 8

Samfinansiering

Samfinansieringssatsen for tilskud tildelt i henhold til programmet må ikke overstige 80 % af de støtteberettigede omkostninger. Finansiering ud over dette loft ydes kun i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, som fastlægges i de i artikel 11 omhandlede arbejdsprogrammer, og sådan finansiering må ikke overstige 90 % af de støtteberettigede omkostninger.

*Artikel 9***Støtteberettigede tiltag**

1. Der kan kun ydes finansiering til tiltag, som gennemfører de i artikel 2 omhandlede mål.
2. Uden at det berører ethvert andet tiltag i henhold til arbejdsprogrammerne i henhold til artikel 11, kan følgende tiltag betragtes som støtteberettigede:
 - a) tilvejebringelse af teknisk viden, specialudstyr og teknisk avanceret udstyr og effektive IT-redskaber, der styrker tværnationalt og tværfagligt samarbejde og samarbejde med Kommissionen
 - b) styrkelse af personaleudveksling til specifikke projekter, der sikrer den nødvendige støtte og letter undersøgelser, navnlig oprettelse af fælles efterforskningshold og gennemførelse af grænseoverskridende operationer
 - c) ydelse af teknisk og operationel støtte til nationale undersøgelser, navnlig til toldmyndigheder og retshåndhævende myndigheder for at styrke bekæmpelsen af svig og andre ulovlige aktiviteter
 - d) opbygning af IT-kapacitet i alle medlemsstater og tredjelande, forøgelse af dataudvekslingen samt udvikling og tilvejebringelse af IT-redskaber til undersøgelse og overvågning af efterretningsarbejde
 - e) tilrettelæggelse af specialuddannelse, risikoanalyseworkshopper, konferencer og studier med henblik på at forbedre samarbejdet og koordineringen mellem de tjenester, der beskæftiger sig med beskyttelse af Unionens finansielle interesser
 - f) ethvert andet tiltag i henhold til arbejdsprogrammerne i henhold til artikel 11, som er nødvendig for at nå de generelle og specifikke mål fastsat i artikel 2.
3. Hvor det tiltag, der skal støttes, indebærer erhvervelse af udstyr, sikrer Kommissionen, at det finansierede udstyr er velegnet til det formål at bidrage til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.

*Artikel 10***Støtteberettigede enheder**

1. Kriterierne for støtteberettigelse i denne artikels stk. 2 finder anvendelse i tillæg til kriterierne i finansforordningens artikel 197.
2. Følgende enheder er støtteberettigede under programmet:
 - a) offentlige myndigheder, som kan bidrage til realisering af et af de i artikel 2 omhandlede mål, og som er etableret i:
 - i) en medlemsstat eller et oversøisk land eller territorium, som hører under denne
 - ii) et tredjeland, der er associeret med programmet, eller
 - iii) et tredjeland, der er anført i arbejdsprogrammet, i henhold til betingelserne fastsat i stk. 3
 - b) forsknings- og undervisningsinstitutter og almennyttige organer, som kan bidrage til opnåelsen af de i artikel 2 omhandlede mål, forudsat at de i mindst et år har været etableret og aktive i:
 - i) en medlemsstat
 - ii) et tredjeland, der er associeret med programmet, eller
 - iii) et tredjeland, der er anført i et arbejdsprogram, i henhold til betingelserne fastsat i stk. 3
 - c) en i henhold til EU-retten oprettet retlig enhed eller en international organisation.

3. Enheder omhandlet i stk. 2, der er etableret i et tredjeland, som ikke er associeret med programmet, er undtagelsesvis berettigede under programmet, hvis dette er nødvendigt for at nå et givent tiltags mål. Sådanne enheder afholder i princippet omkostningerne ved deres deltagelse, undtagen i tilfælde, der er behørigt begrundet i arbejdsprogrammet.

KAPITEL III

Programmering, overvågning og evaluering

Artikel 11

Arbejdsprogram

Med henblik på at gennemføre programmet vedtager Kommissionen de i finansforordningens artikel 110 omhandlede arbejdsprogrammer.

Artikel 12

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer til rapportering om programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 2 fastlagte generelle og specifikke mål er fastsat i bilag II.

2. For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt hen imod opnåelsen af dets mål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 for at ændre bilag II med hensyn til indikatorerne, hvor dette er nødvendigt, og for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.

3. Kommissionen aflægger årligt rapport om programmets præstation til Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af sin årsberetning om beskyttelse af Unionens finansielle interesser — Bekæmpelse af svig.

I forbindelse med drøftelserne herom kan Europa-Parlamentet fremsætte henstillinger med henblik på det årlige arbejdsprogram. Kommissionen tager behørigt hensyn til disse henstillinger.

4. Præstationsrapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-finansiering og, hvor det er hensigtsmæssigt, medlemsstaterne forholdsmæssige rapporteringskrav.

Artikel 13

Evaluering

1. Når Kommissionen foretager evalueringer, sikrer den, at de foretages på en uafhængig, objektiv og rettidig måde, og at evaluatorene er i stand til at udføre deres arbejde uden noget forsøg på at påvirke dem.

2. Den foreløbige evaluering af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse, dog senest fire år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.

3. Ved afslutningen af programmets gennemførelse, dog senest fire år efter afslutningen af den periode, der er angivet i artikel 1, foretager Kommissionen en endelig evaluering af programmet.

4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Revisionsretten resultaterne af evalueringerne og sine bemærkninger hertil og offentliggør dem på sit websted.

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 2, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2028.
3. Den i artikel 12, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Oplysninger, kommunikation og synlighed

1. Med undtagelse af tilfælde, hvor der er risiko for at skade den effektive udførelse af operationelle aktiviteter til bekæmpelse af svig og på toldområdet, skal modtagere af EU-finansiering anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsommæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.
2. Kommissionen gennemfører regelmæssigt informations- og kommunikationstiltag vedrørende programmet, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til programmet, og vedrørende de opnåede resultater. De finansielle midler, der er tildelt programmet, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 2.

Artikel 16

Ændring af forordning (EF) nr. 515/97

Artikel 42a, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 515/97 udgår.

*Artikel 17***Ophævelse**

Forordning (EU) nr. 250/2014 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

*Artikel 18***Overgangsbestemmelser**

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller ændringen af de tiltag, der er iværksat i henhold til forordning (EU) nr. 250/2014 og artikel 42a i forordning (EF) nr. 515/97, som fortsat finder anvendelse på disse tiltag, indtil de afsluttes.
2. Programmets finansieringsramme kan også dække udgifter til den tekniske og administrative bistand, som er påkrævet for at sikre overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 250/2014 og artikel 42a i forordning (EF) nr. 515/97.
3. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), kan tiltag, der støttes i henhold til nærværende forordning, og de underliggende omkostninger i behørigt begrundede tilfælde, der anføres i finansieringsafgørelsen, og i en begrænset periode betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om disse tiltag blev gennemført, og omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.

*Artikel 19***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

BILAG I

VEJLEDENDE LISTE OVER OMKOSTNINGER, JF. ARTIKEL 5, STK. 3

Vejledende liste over typer af omkostninger, som finansieres over programmet i forbindelse med tiltag, som gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 515/97:

- a) omkostninger til installering og vedligeholdelse af den permanente tekniske infrastruktur, som giver medlemsstaterne de logistiske ressourcer, kontorautomatiseringsressourcer og IT-ressourcer, som er nødvendige for at koordinere fælles toldoperationer og andre operationelle aktiviteter
- b) godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter og, hvis det er relevant, andre former for godtgørelse og betaling med hensyn til repræsentanter for medlemsstaterne og, hvis det er relevant, repræsentanter for tredjelande, som deltager i EU-opgaver, i fælles toldoperationer tilrettelagt af eller sammen med Kommissionen samt i uddannelseskurser, ad hoc-møder og møder med et forberedende eller evalueringsmæssigt sigte i forbindelse med administrative undersøgelser eller operationelle tiltag gennemført af medlemsstaterne, hvis de er tilrettelagt af eller sammen med Kommissionen
- c) udgifter i forbindelse med erhvervelse, undersøgelse, udvikling og vedligeholdelse af IT-infrastruktur (hardware), software og dedikerede nettilslutninger og i forbindelse med tilhørende produktions-, støtte- og uddannelsestjenester med henblik på gennemførelse af de tiltag, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 515/97, navnlig tiltag i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af svig
- d) udgifter i forbindelse med indgivelse af oplysninger og udgifter til tilhørende tiltag, som skaber mulighed for adgang til oplysninger, data og datakilder med henblik på gennemførelse af de tiltag, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 515/97, navnlig tiltag i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af svig
- e) udgifter i forbindelse med anvendelse af det toldinformationssystemet (CIS), der er omhandlet i instrumenter vedtaget i henhold til artikel 87 i TEUF og navnlig i afgørelse 2009/917/RIA, for så vidt som disse instrumenter foreskriver, at nævnte udgifter afholdes over Unionens almindelige budget
- f) udgifter i forbindelse med erhvervelse, studie, udvikling og vedligeholdelse af EU-delene af det fælles kommunikationsnet, som anvendes med henblik på litra c).

*BILAG II***INDIKATORER TIL OVERVÅGNING AF PROGRAMMET**

Programmet vil blive nøje overvåget på grundlag af et sæt indikatorer, der er beregnet til at måle, i hvilket omfang programmets generelle og specifikke mål er nået, og med henblik på at minimere administrative byrder og omkostninger. Med henblik herpå vil der blive indsamlet data vedrørende følgende sæt af nøgleindikatorer:

Specifikt mål 1: Forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser.

Indikator 1: Støtte til forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, målt ved:

- 1.1: Tilfredshedsgrad for aktiviteter, som tilrettelægges og (sam)finansieres gennem programmet
- 1.2: Andelen af medlemsstater, der hvert år modtager støtte fra programmet.

Specifikt mål 2: Støtte til indberetning af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende EU-budgetmidler under delt forvaltning og vedrørende førtiltrædelsesbistand.

Indikator 2: Brugertilfredshedsgrad i forbindelse med anvendelsen af IMS.

Specifikt mål 3: Tilvejebringelse af værktøjer til udveksling af oplysninger og støtte til operationelle aktiviteter inden for gensidig administrativ bistand i told- og landbrugsanliggender.

Indikator 3: Antal tilfælde, hvor oplysninger om gensidig bistand er gjort tilgængelige, og antal støttede aktiviteter vedrørende gensidig bistand.

Rådets begrundelse: Rådets førstebehandlingsholdning (EU) nr. 7/2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014

(2021/C 137/02)

I. INDLEDNING

1. Den 30. maj 2018 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig (»programmet«) ⁽¹⁾.
2. Den 12. februar 2019 vedtog Europa-Parlamentets plenarforsamling en lovgivningsmæssig beslutning med henblik på en førstebehandlingsholdning ⁽²⁾.
3. Gruppen vedrørende Bekæmpelse af Svig gennemgik Kommissionens forslag på flere møder mellem juni og december 2018. Den 12. december 2018 vedtog De Faste Repræsentanternes Komité et delvist mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet i betragtning af visse horisontale bestemmelser vedrørende de på det tidspunkt igangværende forhandlinger om den flerårige finansielle ramme (FFR) ⁽³⁾.
4. Der blev afholdt flere tekniske møder mellem april og november 2020. På disse møder blev en lang række spørgsmål løst med kompromiser fra begge sider.
5. Medlemmerne af Gruppen vedrørende Bekæmpelse af Svig blev hørt om teksten, efter at der var opnået politisk enighed om FFR den 10. november 2020. På grundlag af høringsen, som bekræftede formandskabets mandat, var formandskabet den 8. december 2020 vært for en trilog via videokonference, hvor der blev opnået foreløbig enighed med forbehold af jurist-lingvisternes gennemgang.
6. Den 18. december 2020 blev den foreløbige aftale forelagt og drøftet på den uformelle videokonference mellem medlemmerne af Gruppen vedrørende Bekæmpelse af Svig, som ikke havde nogen indsigelser mod aftalens tekst.
7. De Faste Repræsentanternes Komité bekræftede den endelige kompromistekst den 8. januar 2021 ⁽⁴⁾.
8. Denne tekst blev forelagt til afstemning om bekræftelse i Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (CONT) den 11. januar 2021. Samme dag underskrev formanden for Budgetkontroludvalget en skrivelse til formanden for De Faste Repræsentanternes Komité (2. afdeling) for at oplyse ham om, at hun ville henstille til Europa-Parlamentets plenarforsamling, at den accepterer Rådets holdning uden ændringer ved Europa-Parlamentets andenbehandling med forbehold af jurist-lingvistgennemgangen, hvis Rådet formelt fremsender sin holdning i den form, hvori den foreligger i bilaget til skrivelsen, til Europa-Parlamentet.

II. FORMÅL

9. Programmet har til formål at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter og uregelmæssigheder, der skader Unionens finansielle interesser og budget, samt at finansiere målrettet uddannelse og udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem håndhævende myndigheder inden for bekæmpelse af svig i hele Europa. Det skal også yde støtte til undersøgelsesaktiviteter gennem indkøb af teknisk udstyr til at opdag og undersøge svig samt lette adgangen til sikre informationssystemer.

⁽¹⁾ Dok. 9539/18 + ADD 1 + ADD 2 (COM(2018) 386 final + BILAG + SWD(2018) 281 final).

⁽²⁾ Dok. 6207/19.

⁽³⁾ Dok. 15467/18.

⁽⁴⁾ Dok. 14259/20 + ADD1.

Det nye program erstatter det nuværende Hercule III-program og vil blive forvaltet og gennemført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

III. ANALYSE AF RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING

10. Europa-Parlamentet og Rådet har ført forhandlinger med henblik på at indgå en aftale på tidspunktet for Rådets førstebehandlingsholdning («tidlig enighed ved andenbehandlingen»).
11. Rådets førstebehandlingsholdning afspejler det rimelige kompromis, der blev opnået enighed om under forhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet med støtte fra Kommissionen.

Aftalen fokuserer på:

- en balance mellem de proceduremæssige bestemmelser og programmets begrænsede størrelse. Arbejdsprogrammet vedtages navnlig ved hjælp af gennemførelsesretsakter uden udvalgsprocedure (*artikel 11*), og Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at udvikle en overvågnings- og evalueringsramme for programmet og ændre bilaget til forordningen, herunder en liste over overvågningsindikatorer (*artikel 12*)
- et krav om, at Kommissionen årligt aflægger rapport om programmets præstation til Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af sin beretning om beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Kommissionen bør tage behørigt hensyn til de henstillinger, som Europa-Parlamentet har fremsat i denne forbindelse (*artikel 12*)
- en vejledende fordeling af finansieringsrammen mellem tre komponenter i programmet og et loft på 2 % for udgifter til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med programmets gennemførelse (*artikel 3*)
- en ikkeudtømmende liste over tiltag, der er berettigede til tilskud (*artikel 9*) og en maksimal samfinansieringssats for tilskud på 80 % af de støtteberettigede omkostninger, som i undtagelsestilfælde kan forhøjes til maksimalt 90 % af de støtteberettigede omkostninger (*artikel 8*)
- et tilsagn fra Kommissionen om at sikre uafhængighed og objektivitet, når den foretager evalueringer (*artikel 13*)
- bestemmelser om anvendelse af programmet med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 for at muliggøre kontinuitet i de aktiviteter, der finansieres af programmet (*artikel 18 og 19*)
- ud over standardbestemmelser om tredjelandes deltagelse en betragtning, der indfører en tilskyndelse til enheder, der er etableret i tredjelande, som har en gældende associeringsaftale med Unionen, til at deltage med henblik på at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser gennem samarbejde vedrørende told og gennem udveksling af bedste praksis (*betragtning 20*)
- en betragtning, der indfører klimamålet på trods af programmets begrænsede budget og særlige fokus (*betragtning 33*).

IV. KONKLUSION

12. Rådet mener, at dets førstebehandlingsholdning udgør en god balance, og at den nye forordning, når den er vedtaget, vil opfylde målene om at støtte beskyttelsen af de finansielle interesser, indberette uregelmæssigheder og yde gensidig administrativ bistand og samarbejde i told- og landbrugsanliggender.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA